

[Forsvarsministeren.]

på Grønland. Sagen blev af de militære ministerier med finansministeriets tilslutning rejst ved skrivelse fra krigsministeriet af 9. juli i fjor, og folketingets finansudvalg har i en skrivelse, som jeg modtog den 2. august, givet tilslutning til denne tekstanmærkning. Der var ved denne tilslutning det bemærkelsesværdige forhold, at der ikke var taget noget forbehold fra noget af de partier, som er repræsenteret i finansudvalget, altså heller ikke af retsforbundet. Nu sker der det, at retsforbundet pludselig tager forbehold overfor det standpunkt, som det selv har godkendt i 1949 i finansudvalget.

Et tilsvarende forhold gør sig gældende med hensyn til ændringsforslag nr. 472. I en skrivelse af 9. maj 1949 gav finansudvalget enstemmigt tilslutning til, at der til færdiggørelse af torpedostationen ved Kongssøre som følge af prisstigningen yderligere anvendtes 450 000 kr., imod at beløbet blev optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1949—50. Som følge af vanskelighederne ved at skaffe arbejdskraft på stedet er arbejdet med færdiggørelsen blevet noget forsinket, og der er derfor af marineministeriet på tillægsbevillingslovsforslaget kun søgt optaget det beløb, som påregnes anvendt i indeværende finansår, nemlig 200 000 kr., medens restbeløbet, 250 000 kr., er søgt bevilget ved ændringsforslag til det nuværende forslag til finanslov. Nu sker der det højst bemærkelsesværdige, at da vi kommer for at få den resterende del af det beløb, som retsforbundet har givet tilslutning til for nogle måneder siden, tager man fra retsforbundets side forbehold derimod.

Må jeg nævne et tredie eksempel på den besynderlige fremgangsmåde, som anvendes af retsforbundet. I en skrivelse af 10. november i fjor gav folketingets finansudvalg enstemmigt tilslutning til anvendelse af et beløb på 85 000 kr. til indretning bl. a. af et særligt arbejdsrum ved minedepoterne i Taarbæk, imod at beløbet blev optaget på forslag til tillægsbevillingslov for 1949—50. Arbejdet blev en del forsinket og vil derfor ikke komme til udgift i indeværende finansår; vi har derfor ikke søgt det optaget på tillægsbevillingslovsforslaget, men i stedet for har vi stillet ændringsforslag om det til

finanslovsforslaget for 1950—51. Med hensyn til en bevilling, som der oprindeligt er givet enstemmigt tilslutning til fra finansudvalgets side — og jeg må derfor gå ud fra, også af retsforbundet —, tager retsforbundet altså nu et andet standpunkt.

Det er en lille smule besværligt at administrere, når et parti således i en række tilfælde for nogle måneder siden har taget eet standpunkt, men nu indtager et andet standpunkt.

Jeg skal derpå gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede medlem understregede overfor tingets medlemmer, at det radikale venstre tidligere har hævdet, at der var saglig begrundelse for at nedsætte antallet af indkaldelser, og gjorde det på samme demonstrative måde, som jeg har set anvendt i den radikale presse i den senere tid, og således at man nok kunne få det indtryk, at det er hensigten at fortælle befolkningen, at det er det radikale venstre, og i særdeleshed det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som får alle gode ideer og gør alle opfindelser — flere end russerne. Det må man vel mene er hensigtsmæssig politisk agitation.

Det er imidlertid ingenlunde således, at det radikale venstre har været ene om at have opmærksomheden henvendt på, at der var mangler ved den uddannelse, som de indkaldte værnepligtige har fået siden befrielsen i 1945. Det har været en almindelig viden, det har været noget, som er blevet diskuteret længe før 1948; men man var også klar over, at der her var tale om et forhold, som en række omstændigheder gjorde det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, indtil videre at få ændret.

Som ærede medlemmer vil erindre, fik værnene og i særdeleshed hæren efter befrielsen i 1945 overdraget en række bevogtningsopgaver. Man fik overdraget at gennemføre grænsebevogtningen, man fik pålæg om at opretholde — i sammenligning med hvad der tidligere har været — en relativt stor bevogtningsstyrke på Bornholm, man fik overdraget at gennemføre bevogtning af flygtningelejrene, og desuden blev der her i tinget taget beslutning om, at vi skulle afsende en brigade til Tyskland. Disse forhold gjorde det meget vanskeligt at komme ned på et antal indkaldelser, som stod i et